

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Νίκαια, 11 Δεκεμβρίου 2000
Τοπική ώρα: Πέμπτη πρωινή

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ 5^η ΗΜΕΡΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, αμέσως μετά το πέρας των εργασιών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ενημέρωσε τους δημοσιογράφους για τα αποτελέσματά του και εισαγωγικώς είπε τα εξής:

«Μετά από μια συνεδρίαση, η οποία διήρκεσε πολλές ώρες και μετά από διαπραγματεύσεις πολλών ημερών, έκλεισε το Συμβούλιο Κορυφής με απόφαση σε σχέση με τις αλλαγές, οι οποίες πρέπει να γίνουν στη νέα Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα έχει το όνομα η Συνθήκη της Νίκαιας.

Ποιός ήταν ο στόχος αυτής της προσπάθειας και ο στόχος της απόφασης; Είναι να προετοιμάσει την Ένωση για τη διεύρυνσή της, ώστε να συμμετάσχουν όλες αυτές οι χώρες, οι οποίες σήμερα είναι υποψήφιας και βρίσκονται σε συνεννόηση με την Ένωση, για να προσαρμόσουν τις οικονομίες και τις κοινωνίες τους στην εξέλιξη.

Η Ελλάδα χαιρετίζει τη διεύρυνση γιατί θεωρεί ότι η ενίσχυση της Ευρώπης με άλλα κράτη είναι αναγκαία για να υπάρχει ειρήνη και συνεργασία στην ευρωπαϊκή ήπειρο και γιατί αυτή η διαδικασία θα βοηθήσει και την ευρωπαϊκή ανάπτυξη. Ιδιαίτερα πιστεύουμε ότι θα βοηθήσει και τη θέση της Ελλάδας, γιατί ορισμένες χώρες που θα συμμετάσχουν βρίσκονται στο βαλκανικό χώρο και ειδικότερα διότι θα αναδειχθεί η Κεντρική Ανατολική Ευρώπη. Με τον τρόπο αυτό θα ενισχυθεί ο ρόλος μας. Τα θέματα που έπρεπε να λυθούν αφορούσαν μια σειρά από προβλήματα στη λειτουργία της Ένωσης.

Πρώτα απ' όλα η Επιτροπή. Το ερώτημα ήταν αν θα μειωθεί ή όχι ο αριθμός των Επιτρόπων. Η λύση η οποία δόθηκε είναι ότι θα

επανεξεταστεί το θέμα του αριθμού των Επιτρόπων, όταν τα μέλη γίνουν 27. Ο αριθμός των Επιτρόπων θα είναι μικρότερος για να εξασφαλίζεται μια καλύτερη λειτουργία της Επιτροπής, αλλά πάλι κάθε χώρα θα έχει έναν Επίτροπο και θα υπάρχει εναλλαγή των Επιτρόπων σε ισότιμη βάση. Δεν θα υπάρχει διαφοροποίηση ανάμεσα σε μεγάλες και μικρές χώρες.

Αποφασίστηκε, επίσης, να ενισχυθούν οι εξουσίες του Προέδρου της Επιτροπής, ώστε να κατευθύνει καλύτερα την Επιτροπή. Θα μπορεί, για παράδειγμα, να ζητά την παραίτηση ενός μέλος της Επιτροπής.

Ενα δεύτερο θέμα ήταν ο τρόπος λήψης των αποφάσεων. Όπως σας είχα αναφέρει, εκείνο το οποίο επιδιώκαμε ήταν να υπάρχει ένας τρόπος, ο οποίος εξασφαλίζει τη διπλή πλειοψηφία. Δηλαδή, να συμφωνούν σε μια απόφαση και η πλειοψηφία των κρατών-μελών και η πλειοψηφία των πληθυσμών. Η τελική απόφαση κάνει πραγματικότητα αυτή την αρχή με έναν σύνθετο τρόπο, αλλά οδηγεί σε αυτό το αποτέλεσμα. Και αυτό το θεωρούμε θετικό. Η τελική απόφαση βελτιώνει τη θέση των μικρότερων χωρών. Υπήρχε η σκέψη να μεγαλώσει η απόσταση από τις μεγάλες χώρες. Δεν συνέβη αυτό. Ιδίως οι μεσαίες χώρες, όπως η Ελλάδα, βρίσκονται στην ίδια απόσταση που ήταν πριν. Έχουν, δηλαδή, περίπου τις ίδιες ψήφους, την ίδια δύναμη. Η απόφαση είναι καλή για την Ελλάδα. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι πολύ καλή. Ίσως, όμως, δυσκολέψει τον τρόπο λειτουργία της Ε.Ε., γιατί θέτει περισσότερες προϋποθέσεις. Είναι, επίσης, μια απόφαση που δημιουργεί κάποιες ανισότητες και, ως εκ τούτου, μπορεί να υπάρχουν περισσότερες εντάσεις.

Όπως ίσως μάθατε, η γαλλική Προεδρία έκανε μια πρόταση την τελευταία στιγμή, η οποία περιόριζε τους ευρωβουλευτές της Ελλάδας. **Διαφωνήσαμε έντονα. Και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να αυξηθούν οι ευρωβουλευτές της χώρας μας σε 22 από 20 που ήταν στην προηγούμενη πρόταση.**

Όσον αφορά την οριστική απόφαση που άργησε πολύ, το Βέλγιο είχε μια διαφορετική άποψη, αλλά συμφώνησε πριν από λίγο.

Στη Συνθήκη προβλέπεται και η ενισχυμένη συνεργασία, όπως έχω ήδη αναφέρει. Επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής στο δεύτερο πυλώνα, την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας. Επίσης, με μια σειρά από ρυθμίσεις επεκτείνεται η ειδική πλειοψηφία, αλλά όσον αφορά τα θέματα όπου η χώρα μας ήθελα να έχει ομοφωνία ή να υπάρχει μια ιδιαίτερη ρύθμιση που να εξασφαλίζει τα συμφέροντά μας, η απάντηση είναι θετική. Για παράδειγμα, για την εξωτερική πολιτική της Ένωσης, σε σχέση με τη ναυτιλία, χρειάζεται ομοφωνία, όπως επίσης δεν έγιναν τροποποιήσεις σε κάποια άρθρα, τα οποία ήσαν για μας σημαντικά. Οι όποιες τροποποιήσεις έγιναν δεν θίγουν, αλλά εξασφαλίζουν τα συμφέροντά μας.

Συνολικά θα πω ότι με την απόφαση αυτή εισήλθαμε σε μια νέα περίοδο της Ε.Ε. Μια νέα περίοδος η οποία θα χαρακτηρίζεται από πολύ περισσότερα κράτη-μέλη, δηλαδή μια περίοδος όπου η Ένωση θα είναι ένας ακόμη πιο αποφασιστικός παράγοντας μέσα στην Ευρώπη. Θα πρέπει γι αυτό να λειτουργεί δημοκρατικότερα και με μεγαλύτερη διαφάνεια. Ελπίζουμε ότι αυτή η Συνθήκη θα τα εξασφαλίσει όλα αυτά.

Αυτά από πλευράς μου. Ακούω τις ερωτήσεις σας.

Ε. ΚΑΡΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ(ΤΑ ΝΕΑ): Κύριε Πρόεδρε, σε ό,τι αφορά την απόφαση για τη στάθμιση ψήφων, πού ορίζεται η αναστέλλουσα μειοψηφία;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Είναι στο 62%, κα Καρανασοπούλου.

Ε. ΚΑΡΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ: Σε ψήφους;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Δεν έχω τα ακριβή στοιχεία.

Ε. ΠΑΠΑΖΩΗ: Υπάρχουν τα εξής: Τέσσερις χώρες είναι αυτές που συνιστούν την αναστέλλουσα μειοψηφία. Εσείς εννοείτε και σε πληθυσμό;

Ε. ΚΑΡΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι, σε ψήφους. Είναι στις 91;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ναι, στις 91.

Μ. ΣΠΙΝΘΟΥΡΑΚΗΣ (ΑΠΕ): Κύριε Πρόεδρε, μετά από αυτή τη μακρά συζήτηση, έχετε την εντύπωση ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση βαδίζει πλέον προς ομοσπονδιακές κατευθύνσεις ή ενισχύθηκε περισσότερο ο διακυβερνητικός χαρακτήρας της;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Η Ευρωπαϊκή Ένωση βαδίζει προς ομοσπονδιακή κατεύθυνση, βεβαίως, μερικές φορές με βήματα αργά.

Σ. ΣΙΔΕΡΗΣ (ΕΞΟΥΣΙΑ): Σε σχέση με την τελική ρύθμιση, κύριε Πρόεδρε, κάνατε λόγο για κάποιες λύσεις που ίσως δυσκολέψουν τη λειτουργία, δημιουργήσουν ανισότητες, ίσως και εντάσεις. Μπορείτε, με πολιτικούς όρους, να μας περιγράψετε αυτή τη θέση σας;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Αυτό αφορά, για παράδειγμα, ως προς τις ανισότητες, ότι εφαρμόστηκε μια αρχή ότι χώρες, οι οποίες θα ενταχθούν τώρα, θα έχουν, σε ορισμένες περιπτώσεις, λιγότερες ψήφους από τις χώρες που είναι ήδη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν και έχουν τον ίδιο πληθυσμό. Αυτό, όπως καταλαβαίνετε, μπορεί να δημιουργήσει κάποια ένταση, είναι και ανισότητα. Όπως, επίσης, αυτές οι ρυθμίσεις σε σχέση με τις πλειοψηφίες που πρέπει να υπάρχουν ή η δυνατότητα ενστάσεων από κάποιον, όταν δεν εκπροσωπείται το 62% του πληθυσμού, μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση μιας απόφασης ή στη μη λήψη αποφάσεων.

Θα προσέθετα, όμως, ότι όλα αυτά, ενώ θα μπορούσαν να υπάρξουν άλλες λύσεις, από την άλλη μεριά, πρέπει να δούμε ότι στην περίοδο αυτής της προσαρμογής τέτοιες ρυθμίσεις δεν είναι και παράλογες ή δεν είναι ρυθμίσεις που δημιουργούν εξαιρετικό καθεστώς. Θα βρεθεί στο μέλλον και ένας τρόπος για να ξεπεραστούν αυτές οι δυσκολίες.

Χ. ΠΟΥΛΙΔΟΥ(PLANET): Κύριε Πρόεδρε, φαντάζομαι ότι οι συνθήκες δεν ευνοούσαν, αλλά, παρ' όλα αυτά, θα σας ρωτήσω, μήπως ελήφθη κάποια απόφαση για αύξηση των αρμοδιοτήτων της Ευρωβουλής, ειδικά της σύμφωνης γνώμης της Ευρωβουλής;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Σε ορισμένα σημεία υπάρχει μια ρύθμιση, η οποία προβλέπει, για παράδειγμα, όσον αφορά τα διαρθρωτικά ταμεία, συμμετοχή της Ευρωβουλής. Ωστόσο, ο χώρος αρμοδιοτήτων της Ευρωβουλής δεν επεκτάθηκε, κατά τρόπο σημαντικό.

Ι. ΧΑΣΑΠΟΠΟΥΛΟΣ(MEGA): Κύριε Πρόεδρε, προχθές μας είχατε πει ότι οι μεγάλες χώρες προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα διευθυντήριο. Αυτός ο φόβος τώρα έχει ξεπεραστεί μετά από την απόφαση;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Οι μεγάλες χώρες παραμένουν μεγάλες και ισχυρές.

Α. ΠΟΔΗΜΑΤΑ (ΤΟ ΒΗΜΑ): Κύριε Πρόεδρε, μας είχατε επίσης πει, σχολιάζοντας τις προηγούμενες προτάσεις που υπέβαλε η γαλλική Προεδρία, ότι δεν ήταν αποδεκτό από εμάς, όπως και από άλλες χώρες, τρεις μεγάλες χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μαζί με μια μικρή να έχουν τη δυνατότητα να μπλοκάρουν μια απόφαση με ειδική πλειοψηφία. Επειδή, με βάση την απόφαση που έχουμε στα χέρια μας, και πάλι οι τρεις μεγάλες χώρες μαζί με μια μικρή έχουν τη δυνατότητα και με τις ψήφους που συγκεντρώνουν και με το πληθυσμιακό κριτήριο να μπλοκάρουν μια απόφαση των υπολοίπων, θα ήθελα να μας εξηγήσετε τη διαφορά.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Κυρία Ποδηματά, η δυνατότητα των τριών μεγάλων χωρών εξακολουθεί να υπάρχει, εφόσον έχουν τη συνεργασία μιας μικρότερης χώρας. Είχαμε πει ότι αυτό θα πρέπει να αποφευχθεί, αλλά, σχεδόν το σύνολο των χωρών στην τελική συζήτηση δεν ακολούθησε αυτή τη γραμμή. Λοιπόν, κι εμείς έπρεπε να συμφωνήσουμε για να προκύψει μια ρύθμιση, η οποία θα εξασφαλίζει και τα δικά μας συμφέροντα σε όλη αυτή τη διαδικασία της στάθμισης ψήφων, αλλά και ευρύτερα κατά τη διαπραγμάτευση της Συνθήκης. Η απόφαση προκύπτει πάντα από ένα συμβιβασμό, που βλέπεις τί χάνεις, τί κερδίζεις. Όπως σας είπα, η όλη ρύθμιση είναι μια ρύθμιση καλή, θα μπορούσε να πει κανείς και πολύ καλή για την Ελλάδα.

Πριν κλείσω, θα ήθελα να σας επισημάνω ότι στην τελική ρύθμιση, η οποία αποφασίστηκε τώρα, πέρασε μια θέση μας: Οτι θα πρέπει να λαμβάνεται κάθε απόφαση με πλειοψηφία των χωρών-μελών (14 χώρες στις 27, όταν πρόκειται για αποφάσεις που λαμβάνονται μετά από πρόταση-εισήγηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής).

Σας ευχαριστώ πολύ.